

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vasilița Vera prin intermediul avocatului Ion Sacara,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Vasilița Vera împotriva Consiliului raional Ialoveni și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la recuperarea valorii bunurilor confiscate în perioada represiunilor politice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 21 aprilie 2016 prin care cererea de apel declarată de către Vasilița Vera a fost respinsă iar hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 26 octombrie 2015 a fost menținută,

C O N S T A T Ă :

La data de 23 martie 2015 Vasilița Vera s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Ialoveni și Ministerul Finanțelor al R. Moldova privind recuperarea valorii bunurilor confiscate în perioada represiunilor politice din anul 1949.

În motivarea acțiunii a indicat că, în anul 1949 bunelul - Plămădeala Ivan și familia sa compusă din Plămădeala Alexandru - tatăl, Plămădeala Anastasia-mama, precum și copiii acestora, Plămădeala Vasile, Plămădeala Alexandra, Plămădeala Ivan au fost supuși represiunilor politice și deportați în regiunea Tiumeni Federația Rusă, fiindu-le confiscate averea de care dispuneau, iar la data de 29 noiembrie 2013 conform adeverinței de reabilitare eliberată de Ministerul Afacerilor Interne al R. Moldova, Plămădeala Ivan și întreaga familie a părinților reclamantei a fost reabilitată.

Reclamanta Vasilița (Plămădeala) Vera mai indică că s-a născut în regiunea Tiumeni, Federația Rusă în anul 1954 și conform certificatului de calitate de moștenitor din 15 august 2014 este moștenitoarea averii lui Plămădeala Ivan, care este bunelul acesteia. Totodată averea confiscată până în prezent nu s-a păstrat, fiind folosită de puterea sovetică.

Consideră, că în temeiul art. 12 al Legii privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, în cazul în care bunurile nu s-au păstrat, se recuperează valoarea lor în formă de compensație bănească sau de valori materiale, luându-se ca bază prețurile de piață în vigoare la data examinării cererii.

De asemenea menționează reclamanta că, în conformitate cu actele eliberate de Ministerul Afacerilor Interne R. Moldova, Plămădeala Ivan la ziua deportării dispunea de pământ arabil - 7 ha, vie - 1 ha, 4 boi, 10 oi, 2 vaci, casă cu anexe -1, magazie cu venit anual de 150 - 200 mii lei.

Conform raportului de evaluare a proprietății imobiliare nr. 5501/14/23119 din 05 septembrie 2014 întocmit de Oficiul Cadastral Teritorial Ialoveni – valoarea de piață a casei individuale de locuit cu construcții accesorii din or. Ialoveni și a bunului imobil cu destinație comercială, care în anul 1949 au fost confiscate de la Plămădeala Ivan, născut în anul 1884, în legătură cu represiunile politice constituie 828.960 lei. Reieșind din raportul de evaluare efectuat de Camera de Comerț și Industrie din 1 septembrie 2014 și a certificatului privind greutatea medie-brută a unor animale eliberat de Direcția Raională Ialoveni pentru Siguranța alimentelor Ialoveni din 15 octombrie 2014, prețul a 4 boi, 2 vaci constituie suma de 121400 lei.

La o dată nespecificată reclamanta Vasilița Vera s-a adresat cu o cerere prealabilă către Consiliul raional Ialoveni privind restituirea valorii bunurilor confiscate. Comisia raională pentru problemele victimelor represiunilor politice de pe lângă Consiliul raional Ialoveni, a respins cererea din motivul că, potrivit Hotărârii Comitetului Executiv Sovietului raional Ialoveni nr.6/5 din 28.05.1990 Ion Constantin Plămădeala a beneficiat de 7000 ruble din contul bugetului. Prin urmare conform art. II alin.2 din Legea 186-XVI din 29.06.2006, persoanele care au fost despăgubite prin legea veche, nu pot beneficia din nou de acest drept.

Nefiind de acord cu decizia Comisiei raionale Ialoveni reclamanta s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune prin care solicită încasarea din contul Consiliului raional Ialoveni prin intermediul Ministerului Finanțelor a sumei de 950360 lei. Acesta constituie prețul de piață a construcțiilor și a animalelor confiscate. Conform Raportului de evaluare bunurilor imobile, efectuat de OCT Ialoveni din 05 septembrie 201- sumă de 828960 lei, costul animalelor confiscate în sumă de 121400 lei baza Raportului de evaluare a Camerei de Comerț din 12 septembrie 2 și în baza informației eliberate de Direcția raională pentru siguranța alimentelor Ialoveni.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 26 octombrie 2015, s-a dispus respingerea acțiunii înaintată de Vasilița Vera către Consiliul raional Ialoveni și Ministerul Finanțelor Republica Moldova privind recuperarea valorii bunurilor confiscate în perioada represiunilor politice, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La 28.10.2015 Vasilița Vera a declarat apel împotriva hotărârii sus menționate, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă integral acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, apelul depus de către Vasilița Vera a fost respins, hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 26 octombrie 2015 a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelantă nu și-au găsit pe deplin reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 27 iunie 2016, Vasilița Vera prin intermediul avocatului Ion Sacara a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 26 octombrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, aceasta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 21 aprilie 2016 a fost contestată cu recurs de către Vasilița Vera prin intermediul avocatului Ion Sacara la 27 iunie 2016, Avînd în vedere că la materialele cauzei nu sunt anexate acte confirmative ce ar certifica data recepționării deciziei instanței de apel, prin prisma art. 425 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 12 iulie 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa Consiliului raional Ialoveni și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova copia recursului depus de către Vasilița Vera, cu informarea concomitentă a acesteia despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la data examinării chestiunii admisibilității recursului depus de către Vasilița Vera prin intermediul avocatului Ion Sacara, intimații nu au depus referința în vederea expunerii opiniei vis-a-vis de argumentele înaintate.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs de Vasilița Vera prin intermediul avocatului Ion Sacara, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Vasilița Vera prin intermediul avocatului Ion Sacara, nu poate constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Vasilița Vera prin intermediul avocatului Ion Sacara ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele

prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vasilița Vera prin intermediul avocatului Ion Sacara ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Vasilița Vera prin intermediul avocatului Ion Sacara se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea